

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Nye Mænd

Citation: Skjoldborg, Johan: "Nye Mænd. Fortælling", i Skjoldborg, Johan: *Nye Mænd. Fortælling*, 1917, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_04-shoot-idm140294662537696/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Nye Mænd. Fortælling

Lyngbjærgmanden vilde, at Per skulde ha' en Puns til. Men det var der ikke Tale om; det passede ham ikke.

„Nej,“ sagde Jep, „saadan er de, de Hyldgaards-Folk, — dertil og ikke længere.“

„Er det nu skønt at leve saa knusendes korrekt?“ spurgte Lyngbjærgmanden.

Per vidste ikke rigtig, hvad han skulde svare; han smilte: „N—aa —“

Jep blev helt alvorlig. „A tøkkes nu ligefrem, det er elendig med at det Helligskab, — ja hvis de var glade og vel tilpas, men de bliver saa sure og saa sære, for det de ikke maa ha' Lov og være sig selv . . . ja hvad siger du, Per?“

„N—aa, ja, det er vist ikke Løgn, det du siger, altsammen.“

„En tør jo Katten knorreme næsten ingen Ting.“

„A tøkkes endda ikke, du er saa ræd, Jep,“ sagde Lyngbjærgmanden.

„Nej, naar bare du er ved min Side, Klaus,“ udbrød Jep atter gemytlig.

„Ja, for du er en Hjemmefødning, Jep, du har jo aldrig været længere henne end over ved den „kloge Kone“ paa Himmerland.“

„Ja, det passer godt nok. A tror, der er mange skønne Ting til ude i Verden, men a tør Sateme ikke komme udenfor Stimmelen, hæ hæ! Skaal i al Fald!“

Per var bleven svært optaget af et lille lyshaaret, yndigt Barn, der kravlede om paa Gulvet; det var mindre end de andre Børn; han kunde tænke, det var Datterens.

„Naa,“ spurgte Lyngbjærgmanden, „hvor blev Damen af?“

Da han fik at vide, at hun var gaaet ned i Tu-